

Starszych więc, którzy są wśród was, proszę, ja również starszy, a przy tym świadek Chrystusowych cierpień oraz uczestnik tej chwały, która ma się objawić: paście stado Boże, które jest przy was, strzegąc go nie pod przymusem, ale z własnej woli, jak Bóg chce; nie ze względu na niegodziwe zyski, ale z oddaniem; i nie jak ci, którzy ciemną gminę, ale jako żywe przykłady dla stada. Kiedy zaś objawi się Najwyższy Pasterz, otrzymacie niewiedzący wieniec chwały. (1P 5,1-4)

Jesteśmy wspólnotą wspólnot, to znaczy nasza wspólnota składa się z małych kilkusobowych wspólnot – komórek, które tworzą całość, jedno ciało zjednoczone pod przewodnictwem pasterza i odpowiedzialnych tzn. moderacji. Każda komórka ma świętego patrona i **animatora**, który jest liderem - odpowiedzialnym za komórkę. Patron z nieba wspiera nas i do niego się odwołujemy, a animator jest sługą w komórce, zwołuje i organizuje spotkanie wspólnoty, prowadzi i troszczy się o wszystkich, którzy przynależą do komórki, jest pasterzem komórki. Posługuje wspólnocie, jest łącznikiem komórki z całą strukturą wspólnoty. Dziś chcemy przyjrzeć się posłudze animatora – kim jest, jak posługuje, jego rola i miejsce we wspólnocie.

Animator to osoba świecka, która prowadzi spotkania formacyjne w komórce. Jest powołany do służby we wspólnocie przez moderację i przynależy do grona animatorów z którymi spotyka się na modlitwie i przygotowuje do prowadzenia spotkań wspólnoty. W naszej wspólnocie poza animatorami komórek w sektorach rodzinnych mamy małżeństwa, które pełnią funkcję animatorów. Natomiast w kursie Alpha są osoby odpowiedzialne w ekipie, gospodarze grup, ich posługa jest sezonowa to znaczy, że gdy kurs kończy się posługa gospodarza również. Animatorzy komórek pełnią bardzo ważną posługę we wspólnocie. Przede wszystkim muszą być bardzo zakorzenieni we wspólnocie – utożsamiają się z nią, Jezus jest ich Panem i Zbawicielem. Są napełnieni Duchem Świętym jako uczniowie Jezusa zostają powołani do posługi w komórce przez odpowiedzialnych wspólnoty – przyjmują tę misję w wolności i z radością ją pełnią. Animator jest sługą Jezusa – posługuje we wspólnocie w przestrzeni komórki, odnajdując się w całej wspólnocie, jest ogniwem łączącym komórkę z całą wspólnotą. Uczestniczy w spotkaniach animatorów gdzie modli się i przygotowuje do posługi we wspólnocie gdy cała wspólnota ma zgromadzić się na spotkaniu modlitewno-formacyjnym, organizuje także spotkania komórki, które odbywają się po domach. Spotkanie to prowadzi wcześniej przygotowując się powierza pewnym osobom z komórki różne zadania w trakcie realizacji spotkania domowego. Animator jest człowiekiem żywej wiary, zaprzyjaźniony z Jezusem modli się i słucha Pana rozważając Słowo Boże. Żyje w czystości serca i uczestniczy w Eucharystii w pełni to znaczy przystępuje do stołu karmiąc się ciałem Pana. Regularnie przystępuje do sakramentu pojednania i jest przyjaźnie otwarty na grono animatorów ze wspólnoty, moderację i pasterza wspólnoty. W sytuacjach trudnych i wątpliwych kontaktuje się z odpowiedzialnymi i pasterzem szukając światła i rady jak postąpić. Animator otwarty na Ducha Świętego posługuje charyzmatycznie z oddaniem i radością. Prowadzi następujący styl życia: jest rozkochany w modlitwie: nieustannie modli się za tych, którzy zostali mu powierzeni; puka bez ustanku do serca Boga, przedstawiając mu członków swojej komórki; dzwoni do nieobecnych; pociesza zniechęconych; chwali zaangażowanych w ewangelizację; używa zdrowego rozsądku, zmysłu praktycznego i

zdrowego poczucia humoru w celu rozładowania napięć i spoglądania w sposób pozytywny na sytuację i osoby; powierza wszystko Panu; słucha zawsze z miłości i bez oceniania. Umiejętność słuchania to cecha, którą można zawsze doskonalić. Słuchanie to jeden z najcenniejszych darów, który można zaoferować braciom. Dlatego trzeba słuchać z uwagą, obserwować uważnie osobę mówiącą aby wiedziała, że to co do nas mówi jest dla nas rzeczą bardzo ważną. Animator podziela cele i marzenia pasterza, posiadanie tych samych celów to fundamentalna postawa dla rozwoju wspólnoty. Jeśli chcemy wypełniać wielki nakaz Pana musimy mieć: jeden jedyny cel do osiągnięcia – cały świat; marzenie, wizję tego w jaki sposób osiągnąć ten cel; wiarę w to, że tak się stanie, a więc cel, marzenie i wiara w realizację.

Prorok Joel 3,1-5 mówi, że przyszłe czasy będą się charakteryzować niezwykłym, powszechnym wylaniem Ducha Świętego, które dotknie wszystkich ludzi i obdarzy specjalnymi charyzmatami, ale co bardziej tajemnicze, Duch będzie dla nich źródłem wewnętrznego odrodzenia, które pozwoli im na te same widzenia Boga i na przedstawianie ich braciom. Również mowa Piotra po zesłaniu Ducha Świętego, wskazuje w cudzie Pięćdziesiątnicy precedens tego daru dla całego Kościoła. Dlatego też **musimy być otwarci na natchnienia Ducha Świętego rozeznając je i dzieląc się nimi we wspólnocie, bo Duch Święty będzie nas posyłał i będzie z nami w różnych miejscach, które myśmy wcześniej nie wymyślili.**

Papież Franciszek w adhortacji o ewangelizacji mówi, że Kościół jest w drodze, jest posłany na peryferie do różnych ludzi którzy giną w ciemności, szukają Boga i Jezus chce aby nikt nie zginął, przez posługę Kościoła, ludzi świeckich, którzy natchnieni i namaszczeni Duchem Świętym idą w różne środowiska aby nieść nadzieję i światło wiary. Coraz więcej środowisk i wspólnot budzi się w Kościele katolickim do misji ewangelizacyjnej i to przebudzenie nieustannie ma dokonywać się w naszej wspólnocie.

„Wszyscy jesteśmy wezwani do tego misyjnego wyjścia. Każdy chrześcijanin i każda wspólnota winna rozeznąć, jaką drogą powinni kroczyć zgodnie z wezwaniem Pana, jednak wszyscy jesteśmy zaproszeni do przyjęcia tego wezwania: wyjścia z własnej wygody i zdobycia się na odwagę, by dotrzeć na wszystkie peryferie potrzebujące światła Ewangelii.” EG 20

Potrzebujemy we wspólnotach liderów namaszczonych Duchem Świętym, którzy są przywódcami wspólnot, posłusznymi Panu, posługujący z całym oddaniem wspólnocie, wielkoduszni i oddani misji Kościoła dla budowania w świecie Królestwa Bożego przez ewangelizację.

Tekst do odczytania we wprowadzeniu do pogłębienia tematu.

Jakie są obowiązki animatora?

- 1) Przede wszystkim jest ewangelizatorem i zarazem formuje ewangelizatorów. Jeśli lider komórki wykonuje z pasją posługę ewangelizacyjną, cała komórka będzie żarliwie ewangelizować.
- 2) Wspiera wzrost członków zgodnie z siedmioma celami komórki, ich talentami i charyzmatami.
- 3) Czuwa nad harmonijnym wzrostem komórki jako całości.
- 4) Formuje nowych liderów, ponieważ dąży do rozmnożenia komórki.
- 5) Rozeznaje charyzmaty braci, powierza im posługi w ramach komórki, wyznacza współ-liderów.
- 6) Jest punktem odniesienia, przykładem i wzorem dla członków swojej komórki.
- 7) Uczestniczy w życiu parafii – wspólnoty.
- 8) Ma dar do pracy zespołowej.
- 9) Jest posłuszny strukturze i współpracuje w jej ramach.

Dekalog lidera:

1. Módl się do Ojca, aby za pośrednictwem Jezusa, napełnił cię Duchem Świętym.
2. Bądź prawdziwym świadkiem Ewangelii: ludzie wierzą słowom kiedy te znajdują potwierdzenia w czynach.
3. Módl się każdego dnia za każdego członka twojej komórki.
4. Odezwij się w tygodniu: jeden telefon albo spotkanie są dobrym sposobem.
5. Służ braciom i ucz ich służyć innym.
6. W modlitwie przygotuj spotkanie komórki.
7. Dwa/trzy razy przesłuchaj nauczania pasterza wspólnoty, by poznać zawartość i umieć odpowiedzieć na pytania. Odsłuchaj je wraz ze współliderem.
8. Dbaj o atmosferę otwartości, przyjaźni i radości w trakcie spotkań komórki.
9. Pomagaj wszystkim w uczestnictwie bez przyjmowania postawy nauczyciela.
10. Wzbudzaj w każdym sercu zapał do ewangelizacji.

Prosimy was, bracia, abyście uznawali tych, którzy wśród was pracują, którzy przewodzą wam i w Panu was napominają. Ze względu na ich pracę otaczajcie ich szczególną miłością! Między sobą zachowujcie pokój! Prosimy was, bracia, upominajcie niekarnych, pocieszajcie małodusznych, przygarniajcie słabych, a dla wszystkich bądźcie cierpliwi! Uważajcie, aby nikt nie odpłacał złem za złe, zawsze usiłujcie czynić dobrze sobie nawzajem i wobec wszystkich! Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie! W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was. Ducha nie gaście, proroctwa nie lekceważcie! Wszystko badajcie, a co szlachetne - zachowujcie! Unikajcie wszystkiego, co ma choćby pozór zła. (1 Tes 5, 12-22)

Plan spotkania

1. Uwielbienie (20 min.)

- modlitwa do Ducha Świętego
- *Dotknij, Panie, moich oczu...*
- odczytać wspólnie Ps 139, 1-16 – modlitwa spontaniczna wersetami
- *Jak łania pragnie wody ze strumieni...*
- spontaniczne uwielbienie – języki, litanijnie...
- odczytać 1Tes 5,12-22,
- *Stoję dziś, moje serce ręce tak wyciągam...*

2. Krótkie dzielenie (10 min.)

- Co Jezus zrobił w moim życiu – co ja zrobiłem dla Jezusa...
(dzieli się animator i 1 osoba)
- *Twoja miłość... Jesteś blisko mnie...*

3. Słowo Boże i konferencja ks. Romana

- 1P 5,1-4
- konferencja, odsłuchać uważnie

4. Pogłębienie – odczytać tekst – **obowiązki i dekalog lidera** – dzielenie się, co mnie zaskoczyło, dotknęło, zbulwersowało, zachęciło czy zniechęciło, przestraszyło...

5. Modlitwa: (20 min.)

- *Jak dobrze jest dziękować...*
- spontaniczne dziękczynienie...
- *Wykrzykujcie na cześć Pana...*
- prośby
- modlitwa wstawiennicza za animatora i współ-lidera...
- Ojczy nasz... Jezu jedyny Pasterzu,
- benedykcja.